

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudkyň JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Marie Žiškové, v právní věci žalobce: **M. T.,** zastoupeného JUDr. Drahomírem Krátkým, advokátem se sídlem Poděbradovo nám. 8a, Prostějov, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Brně**, se sídlem nám. Svobody 4, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4510a/2001/FŘ/130, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 13. 10. 2004, č. j. 29 Ca 238/2004 - 14,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Včasnou kasační stížností se stěžovatel (dále i „žalobce“) domáhal zrušení shora uvedeného pravomocného usnesení krajského soudu, kterým soud odmítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4510a/2001/FŘ/130.

V odůvodnění usnesení soud uvedl, že napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 29. 9. 2003 a tímto dnem nabylo rovněž toto rozhodnutí právní moci. Lhůta pro podání žaloby uplynula dnem 1. 12. 2003. Protože však žaloba byla soudu podána až dne 19. 4. 2004, byla podána opožděně a proto ji soud v souladu s § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítl.

Žalobce napadl usnesení krajského soudu kasační stížností, opírající se o důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. a domáhal se zrušení napadeného rozhodnutí. Má za to, že rozhodnutí o odmítnutí návrhu soudem je nesprávné, neboť se jednalo o rozhodnutí, v jehož poučení bylo uvedeno, že se lze proti němu odvolat do šedesáti dnů ode dne jeho doručení. Znamená to tedy, že doručením napadeného rozhodnutí samo nemohlo nabýt právní moci, jak nesprávně uvádí soud. Lhůta pro podání žaloby tak nemohla uplynout dnem 1. 12. 2003. Žalobce uvedl, že v šedesátidenní lhůtě po doručení rozhodnutí mohl podat proti napadenému rozhodnutí opravný prostředek. Z těchto důvodů navrhuje, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadené usnesení a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

Žalovaný podal ke kasační stížnosti vyjádření, v němž uvedl, že žalobou napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 29. 9. 2003. Tímto rozhodnutím rozhodoval žalovaný o mimořádném opravném prostředku (§ 55b zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků- dále jen „daňový řád“). Přezkumné řízení bylo zahájeno poté, co Ministerstvo financí rozhodnutím ze dne 30. 4. 2003, č. j. 184/96589/2001 toto řízení povolilo. Proti žalobou napadenému rozhodnutí podal žalobce odvolání, které však nemělo náležitosti řádného podání a proto žalovaný vyzval žalobce k odstranění jeho vad. Na výzvu reagoval sice žalobce včas, avšak požadované náležitosti nedoplnil a proto žalovaný svým rozhodnutím odvolací řízení zastavil. Proti tomuto rozhodnutí o zastavení řízení podal žalobce odvolání, o němž rozhodlo Ministerstvo financí rozhodnutím ze dne 9. 9. 2004, č. j. 18/66857/2004-184 tak, že odvolání zamítlo. Pokud tedy odvolatel podal žalobu již dne 19. 4. 2004, učinil tak v době, kdy mu ještě nebylo doručeno rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 9. 9. 2004, č. j. 18/66857/2004-184 a žaloba tak byla podána předtím, než bylo rozhodnuto s konečnou platností o opravném prostředku proti rozhodnutí, jež napadl žalobou. Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl.

Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů, a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

V daném případě žalobce napadl žalobou rozhodnutí, kterým žalovaný rozhodoval v přezkumném řízení poté, co toto řízení Ministerstvo financí povolilo. Jednalo se tak svou povahou o „nové“ rozhodnutí ve věci, proti němuž je připuštěn opravný prostředek, jež lze uplatnit do šedesáti dnů ode dne jeho doručení. Žalobce také opravný prostředek vyčerpal, odvolání podal dne 14. 11. 2003, avšak o ukončení odvolacího řízení bylo s definitivní platností rozhodnuto Ministerstvem financí až 9. 9. 2004. V době podání žaloby (19. 4. 2004) tak nebylo odvolací řízení ukončeno a nebyl znám jeho výsledek; nebylo tedy dosud pravomocně rozhodnuto o podaném opravném prostředku a proto je nutno posoudit takovou žalobu za podanou předčasně a jako nepřípustnou ji ve shodě s § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítnout.

Krajský soud nesprávně dovodil, že žalobou napadené rozhodnutí nabylo právní moci dnem jeho doručení žalobci, tedy dnem 29. 9. 2003. V daném případě se však jednalo o rozhodnutí svou povahou prvostupňové, proti němuž je připuštěn řádný opravný prostředek a to s možností jeho uplatnění do šedesáti dnů ode dne doručení rozhodnutí (§ 55b odst. 6 daňového řádu). Napadené rozhodnutí se tak dnem svého doručení žalobci (29. 9. 2003) nestalo pravomocným. Pravomocným se rozhodnutí stane, nelze – li již proti němu uplatnit řádný opravný prostředek (§ 32 odst. 12 daňového řádu), o takový případ se však nejednalo. V dané věci bylo s definitivní platností rozhodnuto o žalobou napadeném rozhodnutí

Ministerstvem financí až dnem 9. 9. 2004. Byla-li tedy žaloba podána soudu 19. 4. 2004, byla podána předčasně.

Přesto, že krajský soud založil odůvodnění napadeného usnesení na odlišném hodnocení, jestliže dospěl k opožděnosti žaloby, na výroku tohoto usnesení to ničeho nemění, neboť je založen důvod pro odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Žalobce nedosáhl v řízení procesního úspěchu, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, žalovanému náklady řízení o kasační stížnosti nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly a proto mu soud náhradu nákladů nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 21. července 2005

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu